

KERK & leven

29

2022

WEEKKRANT

20 JULI

JAARGANG 83

EDITIE 4330

SINT-FRANCISCUS
SINT-ANTONIUS
DON BOSCO

FEDERATIE FRANDO

WWW.KERKENLEVEN.BE

P900720 | AFGIFTEKANTOOR: 2099 ANTWERPEN X | AFZENDER: HALEWIJNLAAN 92 - 2050 ANTWERPEN

KRISTOFFELVIERING 19 JUNI 2022 - Sint-Antonius Heverlee

BEZINNING

Meer en meer wordt er gebruik gemaakt van de GPS die de route aangeeft die je moet volgen om op je bestemming te raken.

Om de weg te vinden die Jezus ons heeft getoond kunnen wij gelovigen de bijbel als GPS gebruiken.

Er zijn toch wel een paar verschillen.

- De GPS in de auto kan je blindelings volgen.

De bijbel als GPS gebruiken betekent dat we zelf iets moeten doen: respect opbrengen voor onszelf, voor de anderen, vooral dan voor de zwakkeren en ook voor de natuur?

- De GPS leidt naar en over wegen.

De bijbel leidt ons naar medemensen.

- De GPS leidt u met een sonore, anonieme stem.

In de bijbel is het de warme, bekende stem van Jezus die ons toespreekt.

- Als de GPS ons dan toch eens op de verkeerde weg zet dan leidt dat alleen maar tot stress en ongenoegen. Als we als eens afwijken van de weg die de bijbel ons aanreikt dan worden we stil en nederig maar weten we ook dat we steeds op vergeving kunnen rekenen.

Het belangrijkste blijft dat mensen hun gedrag in het verkeer aanpassen.

Onze Kristoffelgroep wil daartoe bijdragen want Kristoffel is en blijft voor onze houding in het verkeer een bron van inspiratie in het verlangen van de boodschap van Jezus.

In de eerste lezing uit de profeet Jesaja hoorden we hoe er een weg werd aangelegd door de woestijn waardoor het volk veilig en zingend op weg kon gaan naar Jeruzalem.

Door Jezus te volgen kunnen ook wij veilig op weg gaan.

Het evangelie vertelt ons het verhaal van de zaaier.

Alleen het zaad dat in de goede aarde valt brengt vruchten voort.

En dat zaad is het woord van God.

Samen onderweg met een Christelijke houding kunnen wij het goede zaad vruchten laten voortbrengen.

Vragen om een zegen is weten, beseffen dat je kwetsbaar bent en als je je op de baan begeeft dan ben je kwetsbaar.

Een zegen vragen en krijgen betekent echter niet dat je 'onkwetsbaar' wordt. Het betekent wel je vanuit dat besef van kwetsbaarheid, van jezelf en van anderen, je anders gaat gedragen op de weg.

Vragen om een zegen betekent ook dat er een innerlijke inspiratiebron is.

Die inspiratiebron kan voor ieder-

een anders zijn.

Maar voor ons, als Christenen, betekent dit een religieuze, gelovige inspiratie.

Het is getuigenis afleggen dat we willen meewerken aan een gelovig project geïnspireerd door waarden als:

- goedheid
- dienstbaarheid
- rechtvaardigheid
- solidariteit.

En dit alles met dankbaarheid voor wie we zijn, voor wat we krijgen ...

Moge deze zegen ons kracht geven om de weg te volgen die Christus ons is voorgegaan.

Colofon

ALGEMENE REDACTIE

Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 40
redactie.kerkenleven@kerknet.be
secretariaat.kl@kerknet.be
www.kerkenleven.be

PUBLICITEIT

Trevi plus bvba
Meerlaan 9, 9620 Zottegem
09 360 48 54 • fax 09 367 49 88
katrien.lannoo@treviplus.be
www.treviplus.be

DIENST PAROCHIEBLADEN

Halewijnlaan 92, 2050 Antwerpen
03 210 08 30
dienst.parochiebladen@kerknet.be

ABONNEMENTEN

Abonnementen en adreswijzigingen
uitsluitend via de parochie.

Copyright

Alle teksten, foto's en beeldmateriaal uit **KERK & leven** zijn auteursrechtelijk beschermd. Zonder toestemming van de uitgever mogen ze op geen enkele wijze worden verspreid. De uitgever is niet verantwoordelijk voor de inhoud van de advertenties. Lezersbrieven moeten naam en adres vermelden. De redactie behoudt zich het recht teksten in te korten of te weigeren. **KERK & leven** is een uitgave van Kerk en Media vzw

VERANTWOORDELIJKE UITGEVER

Herman Cosijns

Diocesane redactie Aartsbisdom

Filip Ceulemans, 03 202 84 35,
filip.ceulemans@kerknet.be
Tony Dupont, 011 23 08 80,
tony.dupont@kerknet.be
Frederik de Merodestraat 18, 2800 Mechelen

ABONNEMENTEN

Philippe Nachtergaele
P. Nollekensstraat 145,
3010 Kessel-Lo
philippe.nachtergaele@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-ANTONIUS

Leo Swinnen
Platte-Lostraat 202,
3010 Kessel-Lo
gsm 0496 214 614
leo.swinnen@telenet.be

REDACTIECONTACTPERSOON
DON BOSCO

Gilberte Havet
Grensstraat 79,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 45 87
gilberte.havet@gmail.com

REDACTIECONTACTPERSOON
SINT-FRANCISCUS

Herman Van Overbeke
Kasteelstraat 58,
3330 Korbeek-Lo
tel. 016 250593 gsm 0474 893766
hv.overbeke@telenet.be

EINDREDACTIE FRANDO

Leo Page
Verenigingstraat 21
3010 Kessel-Lo
tel. 016 252151 gsm 0479 508178
leopage42@gmail.com

CONTACTADRESSEN
DON BOSCO

Jef Wauters,
Cristianlaan 43,
3010 Kessel-Lo
tel. 016 25 58 92 gsm 0485 06 30 38

SINT-ANTONIUS

Mathieu Voets, Volhardingslaan 30,
3001 Heverlee (0475/675667)
Parochiesecretariaat: Léon Schreursvest 33,
3001 Heverlee

SINT-FRANCISCUS

Parochiesecretariaat
Tiensesteenweg 190,
3001 Heverlee
Open op dinsdag en donderdag
van 09.30 u. - 11.30 u.
Het kan nuttig zijn vooraf te bellen
op 016 25 04 59
of liefst op **0492 319215**

VIERINGEN

SINT-FRANCISCUS

Zondag 24 juli

17de zo door het jaar

10 u. Woord en communiedienst

Voorganger: Gaston Eysermans

Lector: François Barrette

Zang: Guy Saenen

Orgel: Raoul Vereecken

Zondag 31 juli

18de zo door het jaar

10 u. Eucharistieviering

Voorganger: Pater Luc Van Den Wijngaert

Assistent: Gaston Eysermans

Lector: Guido Lauwerier

Zang: Eddy Van Espen

Orgel: Herman Baumers

Zondag 7 augustus

19de zondag door het jaar –

10 u. Woord en communiedienst

Voorganger: Thierry Van Craenem

Lector: Lutgarde Frederix

Zang: Maria Van Eepoel

Orgel: Herman Baumers

DON BOSCO

De werkgroep liturgie bezorgt de

teksten van de vieringen, ook als die wegvallen, aan de parochianen. Op de website www.ademtocht.be zijn de teksten ook terug te vinden.

Zondag 31 juli

Zondag 14 augustus: Maria Tenhemelopneming

Zondag 04 september

Zondag 18 september

SINT-ANTONIUS

Zondag 24 juli

17de zondag door het jaar C

11 u. viering met CD-muziek

Voorganger: pater Luc Van den Wijngaert

Assistent: Caroline Van Audenhoven

Beelden: Leo Swinnen

Zondag 31 juli

Geen viering in onze kerk

Zondag 7 augustus

19de zondag door het jaar C

11 u. viering met CD-muziek

Voorganger: pater Luc Van den Wijngaert

Assistent: Mieke Vanhooymissen

Beelden: Patrick Plessers

Als ik nu mijn ogen sluit...

Louise LEONARD, weduwe van Eugène HAINE

Als ik nu mijn ogen sluit is de wereld van licht en is er niets meer dan wachten op een teken, verlossend, helend en vruchtbaar.

Claire vanden Abbeele

Op donderdag 9 juni 2022 namen

we in de Sint-Franciscuskerk te Heverlee, afscheid van mevrouw **Louise LEONARD**, weduwe van Eugène HAINE, geboren te Heverlee op 23 maart 1922 en godvruchtig overleden te Leuven in het WZC Dijlehof op 18 juni 2022.

De Sint-Franciscusgemeenschap zal haar gedenken in de viering van Allerheiligen op 1 november 2022

Louise, een boeiende mevrouw, zorgzame echtgenote, mama, oma, omama. Niets was jou te veel je hebt ons zoveel geleerd en gegeven, je bezat zoveel liefde en we kregen allemaal ons deel. Dankbaar dat we mochten delen in jouw levens verhaal, moeten we je nu la ten gaan. We zullen je missen, maar je blijft voor altijd bij ons, diep in ons hart.

MEDITATIE IN DE CHRISTELIJKE TRADITIE

God Ik zal, de Komende, woont in een stad prachtig hoog, op een rotsflank, op zwaar gebergte gebouwd, glanzende stad van ranke paleizen - zo wonen koningen - vesting en vaste burcht is deze God. Ook wij, toen wij mochten zien, wisten niet wat we zagen, stad van bloeiende fundamenten met haar omarmde muren. Daar loopt een kind geen gevaar, wandel verliefd en vrolijk in deze stad zonder dood die neerdaalt uit de wolken, alle zondagen weer. **(Psalm 48 vrij) Jef Wauters Uit de misviering van Week 25 van 2012**

Hoewel je meditatie zeer goed alleen kunt beoefenen, doet het toch ook deugd om het in groep te beleven. Onze samenkomsten gaan door **in het Don Bosco centrum**. Afhankelijk van de beschikbaarheid zal de bijeenkomst doorgaan in de grote zaal of in Ademtocht.

Data 2022 meditatiegroep:

Maandagen van 20u tot 20.30u - Vrijdagen van 10u tot 10.30u

Juli 2022: Maandag 18 en vrijdag 8 en 22 juli 2022

Augustus 2022: Maandagen 1 en 15 en 29 en vrijdag 5 en 19 augustus 2022

September 2022: Maandagen 12 en 26 en vrijdag 2 en 16 en 30 september 2022

Katrien Rombouts

GSM: 0498 84 10 43
katrien.rombouts@hotmail.com

Lucien ... het ga je goed...

Lucien Robberechts

Beste Stefaan, Kristien en Yannick, beste familie en vrienden van Lucien,

Vandaag zij we hier samengekomen om afscheid te nemen van Lucien. Voor de ene een vader, voor iemand anders een vriend voor nog andere een kennis.

Ikzelf mocht Lucien leren kennen toen ik een paar jaar geleden aange-steld werd in deze parochie.

Afscheid nemen begint al heel snel in ons leven. De eerste keer gebeurt dit al bij de bevalling, wanneer een kind de moederschoot verlaat. Later moeten we afscheid nemen als kinderen naar school gaan, hoeveel jonge ouders wenen dan tranen met teuten? En nog wat later wanneer kinderen op eigen benen gaan staan en eventueel een eigen gezin stichten...

En zo nemen we, zonder het te beseffen vaak afscheid in ons leven. Helaas komt dit afscheid ook op het moment dat iemand sterft, en we afscheid nemen zonder echt te weten wat er op ons afkomt.

Ik koos voor de viering vandaag een stuk uit het evangelie van Marcus. Een verhaal dat toch wel typeert hoe Lucien was. Als Lucien bij de leerlingen van Jezus was geweest, had hij zeker niet meegedaan aan die discussie over wie de grootste is. Zijn leven is samen te vatten in dat ene zinnetje uit het evangelie. Hij wilde de laatste van allen zijn en de dienaar van allen

Lucien was een bezige bij, zelden thuis maar steeds voor anderen in de weer. Lucien was lid van een wandelclub, ging één dag per week helpen bij Poverello, op vrijdag was hij steeds te vinden in het Franciscuszaaltje om samen met de mensen van Ave-Regina soep te maken. Geen kookcursus van Colruyt sloeg hij over... Lucien kwam graag

onder mensen niet om het laatste woord te hebben maar eerder om er gewoon bij te zijn.

Maar we weten allemaal, een dienstbaar mens staat veelal op de achtergrond en valt niet op. Hij loopt niet in de schijnwerpers van deze wereld. Maar de evangelische wijsheid zegt; Wie anderen in eenvoud dient is de eerste; ware grootheid is in dienstbaarheid te vinden.

Lucien kwam geregeld meevieren in onze parochiekerk. Als actief lid van het Franciscuskoor was hij op post wanneer het koor de vieringen opluisterde. Regelmatig ging hij naar viering op bezoek bij zijn zus om samen een lekker kopje koffie te drinken. Samen begonnen we met veel ijver aan de Alpha reeks die opgestart werd in de parochie. Hier heb ik zelf mogen ervaren hoe gesloten hij was en hoe moeilijk hij het had in het leven. Helaas kwam door corona hier sneller een eind aan dan we verwacht hadden. Ook misboekjes verzamelen was een passie en daarvoor kon hij al stiekem eentje meenemen. Lucien was ook een heel actieve alternatieve tuinier. Met allerlei proefjes en trucjes zocht hij naar een oplossing voor het onkruid in de tuin. Misschien mogen we wel zeggen dat we met hem een biologische kweker verloren hebben. Lucien gaf op zijn manier heel veel om zijn kinderen en zijn kleinkind, maar ook hier had hij problemen om zich te uiten en te laten zien hoeveel hij om hen gaf.

Maar zijn leven was zeker niet altijd rozengur en mannenschijn. Hij had zeker moeilijke perioden waardoor hij zich nog meer afsloot van iedereen. Al jong werd hij geconfronteerd met suikerziekte, hij probeerde het voor de buitenwereld te verbergen.

We vertrouwen Lucien nu gelovig toe aan de Heer van het leven. Jezus heeft zelf gezegd dat wie een kind opneemt Hem opneemt. Nu is het zijn beurt om Lucien op te nemen in het hemelse geluk.

Lucien, het ga je goed daar aan de overkant, Wij zullen hier nog vaak aan je terugdenken, wie je was, hoe je was... Adieu, tot ziens... Bedankt voor alles....

Voorganger Gaston Eysermans

VAKANTIEREGELING

Het parochieblad is in vakantie-sfeer.

Het nummer 26 (27-28) verscheen op woensdag 29 juni 2022, en bracht nieuws van drie weken.

Nummer 29 (30-31) ontvang je nu rond 20 juli 2022 en brengt ook nieuws voor drie weken.

Dan weer 2 parochieblad-loze weken: woensdag 27 juli en woensdag 3 augustus 2022.

Vanaf woensdag 10 augustus keren we met parochieblad 32 terug uit vakantie en zetten de gewone wekelijkse regelmaat weer in.

Verdere verschijningsdagen in 2022

Augustus 2022: op 10 – 17 – 24 – 31 augustus

September 2022: op 7 – 14 – 21 – 28 september

Oktober 2022: op 5 – 12 – 19 – 26 oktober

November 2022: op 2 – 9 – 16 – 23 – 30 november

December 2022: op 7 – 14 – 21 – 28 december

En in onze speciale tijden: Toch een zonnige, uitrustende vakantieperiode gewenst aan u allen!

DE GEEST WAAIT WAAR HIJ WIL BRENGT HIJ KRACHT, RECHT, HOOP, MOED ?
(Deel 2)

Don Bosco Kessel-Lo - Pinksteren, 5 juni 2022

Welkom
Aan wat op aarde leeft, geeft Gij hetzelfde brood.
En wie er U om smeekt, wordt met uw Geest gedoopt.
Geef ons dezelfde taal om uw Woord te verstaan.
Bewaar ons in uw hand, bewaar ons in uw Naam.

Gegroet en gezegend
Gezegend dit uur en het licht ons gegeven.Gezegend de woorden geladen met kracht.Gezegend jij, mens hier naast mij en alles wat ons bijeen brengt.Gegroet en gezegend in naam van de Ene: Vader/Moeder, Zoon en heilige Geest.

Inleiding
Op de vraag ‘Welke christelijke feestdagen vind je belangrijk?’ zullen de meeste mensen wellicht ‘Kerstmis en Pasen’ antwoorden. Tijdens het voorbereiden van deze viering kwam ik tot het inzicht dat ‘Pinksteren’ niet moet onderdoen voor Kerstmis en Pasen. Integendeel.
2000 jaar geleden kwamen de vrouwen en mannen, die Jezus trouw gebleven waren, samen om het Joodse Pinksterfeest te vieren. Ze herdachten het verbond dat Jahweh met zijn volk bij de Sinaï had afgesloten: ‘Ik heb u bevrijd uit de slavernij van Egypte. Als jullie precies doen wat ik zeg, zullen jullie mijn volk zijn’.
Die vrouwen en mannen beseften dat Jezus tot in zijn dood trouw gebleven was aan dit verbond met zijn Vader.
‘Niet mijn wil, maar uw wil geschiede’.
Na zijn kruisdood waren ze eerst bang om het lot van hun gestorven vriend te moeten ondergaan. Maar gaandeweg raakten ze begeesterd door de straffe uitspraken en daden die hij had verricht. Ze waren niet langer meer te houden. Ze

gooiden de deuren van hun schuilplaats wagenwijd open en getuigden in woord en daad over die wonderbare man uit Nazareth.
Laten we ons in deze viering eveneens aangesproken voelen door de geestdrift en bezieling die van Jezus en zijn volgelingen uitgaat.

Zingen we dan Het lied van vandaag en **morgen**
Wat altijd is geweest, het waaien van de geest gebeurt aan ons vandaag.Dat vuur van het begin wij ademen het in, Gods woord dat antwoord vraagt.

Die in de stilte sprak, het noodlot onderbrak en nieuwe wegen baande,Hij is nog niet verstomd, Hij zwaait ons toe en komt en zegt Ik ben uw Vader.

Het meeste gaat voorbij maar meer en meer wordt Hij de toekomst die ons wacht,Bij hem is geen verraad Hij zelf heeft ons gemaakt, zijn oog is in ons hart.

Hij geeft een nieuw gezicht aan duisternis en licht aan alles wat wij deden. Hij maakt zijn woorden waar, wij spreken met elkaar een taal van hoop en vrede.

Gebed
God van leven, soms houden wij onze adem in als we zien wat er allemaal in uw/onze wereld gebeurt.Zoveel verdriet is er, zoveel dat verkeerd gaat, zoveel dat **misloopt.Daarom bidden wij: zend toch uw geest van vernieuwing.**
Soms raken we buiten adem, God, alsof we geen lucht krijgendoor alles wat ons bedrukt en benauwt voor alles waar we ons zorgen om maken en alles waar we bang voor **zijn.Daarom bidden we: zend toch uw geest van kracht.**
Op deze dag van licht en vuur en **windbidden** wij om geestkracht, om nieuwe moed, om lucht en liefde **om samen in beweging te komen op de weg die Jezus ons gewezen heeft. Amen.**

Lezing: Uit de Handelingen van de Apostelen

Evangelie van Pinksteren (uit: ‘Een koning op een ezel’ Nico Ter Linden blz. 229-231)
Het was Pinksteren. ... ‘Ik begrijp dat jullie teleurgesteld zijn,’ had Jezus gezegd. ‘ Maar geloof me, dat gevoel gaat voorbij. Voor je het weet staan jullie weer vol vuur te vertellen over wat wij samen hebben mee-gemaakt.’...

Duiding
Wat Pinksteren zo uniek maakt, is de vaststelling dat we, in vergelijking met Kerstmis en Pasen, zelf aan zet zijn. Pinksteren roept ons op om ons niet door angst of tegenslag voor de buitenwereld af te sluiten maar integendeel ons verbonden te weten met de anderen en kracht, inspiratie te putten uit de positieve dingen die rondom ons gebeuren. ...

Zjef Vanuytsel heeft dit treffend verwoord in zijn lied ‘Je kunt niet zonder de anderen’.
(Zie verder in deze teksten)

De Geest van Pinksteren komt meestal op onverwachte ogenblikken aanwaaien en spoort mensen aan om het beste van zichzelf te geven.

Hierover kon onze eerste pastoor **Eugeen Vanhoorenbeke** meespreken toen hij op een dag in Campo Rico getuige was van een onweer om schrik van te krijgen. Voor de duidelijkheid: Campo Rico is een barrio of krottenwijk in Caracas, de hoofdstad van Venezuela.
(Lees meer hierover in vorig parochieblad)
(Frans)

Geloofsbelijdenis
Ik geloof in een God die vredevolle liefde wil zijn,geen liefde van pracht en praalmaar pure eenvoud,oprechte echtheid voor elk van ons.

Ik geloof in Jezus, die als dienend voorbeeld van liefde en vredeonder de mensen kwam leven.Hij kwam getuigen van uw rijkwaar plaats is voor iedereen zonder onderscheid.

Ik geloof in de Geest die door de mensen waait.Hij blaast ons goede woorden inen zet ons hart open.Zo laat hij God aan het werk in elk van ons.

Tafelgebed
In CvS viering 2011 –Maak los wat vast is geroest

De heilige Geest is hartstocht voor gerechtigheid en vrede,een kracht die loskomt als mensen zich verbinden,gemeenschap vormen, mekaar steunen en dragen.Dat is geloven in de Geest.

De heilige Geest is scheppingskracht én bevrijdingskracht in mensen,is chaos overwinnen - de chaos van wanhoop en doemdenken en niet denken;scheppen is dan een menswaardig leven mogelijk maken.Is mekaar bevrijden,is mezelf bevrijden om anderen te kunnen bevrijden,met alle overleg, tact, vernuft en volharding die dat kost.

De heilige Geest is volhoudingskracht.
We weten ons opgenomen in de beweging van alle mensen overal ter wereld, die blijven samenkomen rond een tafel van breken en delen. We worden bewogen door de velen die ons zijn voorgedaan, onze geliefde overledenen.
We worden bewogen door zoveel inspirerende voorbeelden van grote en kleine helden, mannen en vrouwen, die blijven breken en delen.

Tot de dag komt dat er eindelijk genoeg is voor iedereen.

Onze Vader
Maar denk niet...
Als je soms denkt aan de pijn en het leed die jou vrienden jou deden die gisteren nog zegden alles voor je te doen of je denkt aan de woorden van haat die je nog dient te vergeten dan heb je geen zin verder te doen en dan krijg je de lust om terug in je schelp te kruipen om alleen te gaan leven en je voeten te vegeen aan de rest en dan zweer je voortaan voor niemand je wil nog te buigen je maakt je eigen wereld, je eigen nest.

Maar denk niet ik ga mijn eigen gang, denk niet ik ga het veranderen want alleen ben je te klein en te bang, je kunt niet zonder de anderen.

Maar dan zie je misschien toevallig een paar fijne dingen, twee mensen die elkaar zomaar een pleziertje doen of twee andere die gewoon proberen elkaar te beminnen, en dan krijg je weer zin verder te doen, en dan krijg je de lust om terug uit je hokje te kruipen omdat j'alleen geen haat maar ook geen vriendschap verkrijgt en dan zweer je voortaan voor iedereen je wil te gaan buigen om de mensen te geven wat je van hen niet krijgt.

Maar denk niet ik ga mijn eigen gang, denk niet ik ga het veranderen want alleen ben je te klein en te bang, je kunt niet zonder de anderen. (Zjef-Vanuytsel)

Zegen
Geest van God: levensadem, wind en vuurkracht tot leven in verscheidenheid,doe ons leven en leven mogelijk maken:krachtig, hartverwarmend.
En laat ons af en toe ook tot rust komen,op adem komen,ontvankelijk voor wat komt,
Laten we elkaar ‘aansteken’ om goede dingen te zien en aan te moedigen.Zegene ons daartoe de Ene: Vader, Moeder, Zoon en Heilige Geest.

Slotlied: Doe ons leven in de wind
Doe ons leven in de wind aangewaaid uit oude tijdenDie de goede richting vindt om de aarde te bevrijden.Doe ons leven in de wind eensgezind.
Doe ons leven uit de kracht van nog nieuwe geestesstormenDie ’t systeem van man en macht radicaal eens om zal vormenTotdat vrede ons tegenlacht ongedacht.
Wakker toch de geestdrift aan voor een nieuwe scheppingsordeTot de kracht van een orkaan tegen alle onheilshordenDoe ons leven in de Geest onbevreesd.
D. Groeneboer/J.W.Vandevelde
Don Boscoparochie Kessel-Lo
Uit de viering van Pinksteren, 5 juni 2022
Viering opgesteld door Lieve Neukermans

DON BOSCO -- Tussendoortje

Charles Péguy:
‘HET KLEINE MEISJE HOOP’

Het geloof waar ik het meest van hou, zegt God, is de hoop. Geloof, dat verwondert me niet. Ik ben overal zo

zichtbaar aanwezig, in de zon en de maan en de sterren aan de hemel en in 't gewemel van de vissen in de rivieren, en in alle dieren, en in het hart van de mens, zegt God, dat het diepste is en het meest in het kind dat het liefste is dat ik ooit heb geschapen. In alles wat boven en onder is ben ik zo luisterrijk aanwezig, dat geloven, zegt God, in mijn ogen geen wonder is.

Ook liefde verwondert me niet, zegt God. Er is onder de mensen zoveel verdriet, soms niet te stelpen, dat je toch vanzelf ziet hoe ze elkaar moeten helpen. Ze zouden wel har-

ten van steen moeten hebben als ze voor een die tekort heeft het brood niet uit hun mond zouden sparen. Nee, liefde, zegt God, dat verwondert me niet.

Maar wat me verwondert, zegt God, is de hoop. Daar ben ik van ondersteboven. Ze zien toch wat er in de wereld allemaal omgaat en ze geloven dat het morgen allemaal om slaat. Wat een wonder is er niet voor nodig dat zij dat kleine hoopje hoop nooit als overbodig ervaren maar met voorzichtige gebaren in hun hand en in hun hart bewaren, een vlammetje dat keer op keer weer

wankelt en dreigt neer te slaan maar altijd weer weet op te staan, en nooit wil doven.

Soms kan ik mijn eigen ogen niet geloven. Geloof en liefde zijn als vrouwen. Hoop is een heel klein meisje van niks. Zij stapt op tussen de twee vrouwen en iedereen denkt: die vrouwen houden haar bij de hand, die wijzen de weg. Maar daarvan heb ik meer verstand, zegt God, ik zeg: het is dat kleine meisje hoop dat al wat tussen mensen leeft, hun heen en weer geloop, licht en richting geeft. Want het is dat kleine meisje hoop - je ziet het zwak zijn,

bang zijn, beven, je denkt soms dat het zo onmogelijk is - het is dat kleine meisje hoop dat de mensen zien laat, zien soms even, wat in het leven mogelijk is.

Het geloof, zegt God, waar ik het meest van hou, de liefde waar ik het meest van hou, is de hoop. Geloof, dat verwondert me niet. Liefde, dat is geen wonder. Maar de hoop, dat is haast niet te geloven. Ikzelf, zegt God, ik ben ervan ondersteboven..

Charles Péguy (1873-1914) - vertaling: Frans Van Bladel

Caracashulpfonds

Padre Eugenio

Beste lezer en sympathisant,

In Campo Rico blijft de herinnering aan Padre Eugenio verder leven, alhoewel hij bijna 40 jaren geleden is overleden.

Vorige maand was **pater Willy Polders** in Campo Rico voor enkele interviews met de studiebeurs studenten. Toen hij hiermee klaar was haalde **Nina Campo de Alvarez** enkele vellen papier te voorschijn met daarop haar getuigenis over Padre Eugenio.

Het was voor Willy een echte verrassing. Niemand had erom gevraagd. Venezolanen zijn niet schrijftig, wel vlot met praten en het maken van de daarbij horende gebaren. Haar moeder, Isaias was er ook bij. Ze is nu bijna 90, maar nog goed ter taal. Ze vertelde dat Padre Eugenio dikwijls op haar als verpleegster beroep deed om een zieke in te spuiten.

Pater Willy bezorgde ons de vertaling van haar getuigenis.

Met de maanden juli en augustus in het vooruitzicht wensen we je een deugddoende vakantie toe.

Hier al een tweede deel van het levensverhaal:

HET LEVENVERHAAL VAN PADRE EUGENIO IN CAMPO-RICO

Het begon allemaal in 1966. In de voetsporen van Jezus zette Padre Eugenio zich onvermoeibaar in voor zowel jong als oud. Maandelijks gaf hij een informatieblad uit waarin hij allerlei activiteiten aankondigde en iedereen aanspoorde om mee te doen en niet aan de kant te blijven staan.

Op 27 december vieren we elk jaar het feest van Sint Jan-Evange-

list. Hij is de patroonheilige van onze parochie. Voor Padre Eugenio stond het feest volledig in dienst van de zieken en ouden van dagen. Weken voordien hadden we verschillende activiteiten in de parochie en werden handelaars in de stad bezocht om geld en middelen bij mekaar te krijgen voor het grote feest.

We hadden destijds verschillende **jeugdgroepen** die allemaal goed bezet waren. Er waren groepen voor de 14 tot 18 jarigen, voor de 10 tot 13 jarigen en ook groepen voor de kleintjes van 7 tot 10 jaar. Ik zelf heb de verschillende leeftijden doorlopen.

Regelmatig gingen we op kamp. Een enkele keer viel er zo een grote regenbui dat alle tenten onder water stonden. Het was een miserie. Toch is het voor mij een onvergetelijke nacht geweest, vooral omdat ik zag hoe Padre Eugenio tekeer ging om alle kinderen en jongeren op het droge te krijgen. Naderhand vergeleek hij dit voorval met de doortocht van Gods volk door de Rode Zee.

Voor de **volwassenen** bedacht hij de basisgemeenschappen, die elders in Latijns-Amerika veel aanzien genoten. Hij kreeg het klaar om een basisgemeenschap te realiseren in iedere sector van de parochie. Wekelijks kwam iedere gemeenschap samen rond een bijbeltekst, die de deelnemers motiveerde zich in te zetten voor de anderen. Veel mensen danken aan hem hun vorming, hun studies en beroep. Onder hen zijn er ingenieurs en geneesheren. Eén van hen bracht het zelfs tot directeur van het voornaamste hospitaal van Petare. Padre.

Eugenio kon aanmoedigen en mensen steunen in hun strijd voor een beter bestaan. Hijzelf werkte hard en leerde anderen werken om te slagen in het leven.

Padre Eugenio stampte een **coöperatief uit** de grond voor de aankoop van alledaagse levensmiddelen om die goedkoper dan in de winkel aan de bewoners in de barrio te kunnen aanbieden. De aankoop gebeurde bij een groot-handelaar in grote hoeveelheden.

Deze kregen in Campo Rico een nieuwe verpakking voor de verdere verkoop in kleinere porties.

Zuster Jozefa, Isolina en Luis Silva hielden hierbij stevig de touwtjes in handen. Het was iedere maand een hele karwei om van de grote pakken kleinere pakjes te maken en ook nog rekening te houden met de voorkeur van de mensen. Jammer genoeg heeft deze coöperatief het overlijden van Padre Eugenio niet lang overleefd.

Voor de kledij werd ook gezorgd. Grote pakken tweedehands kledij kwamen uit België en Noord-Amerika naar onze barrio. Verder richtte Padre Eugenio nog een coöperatief op om voor de minder begoede mensen de hoge **kosten voor een begrafenis** dragelijk te maken. Deze coöperatief bestaat nog steeds.

VZW Caracashulpfonds – Driemaandelijks tijdschrift
Uit nr 2 april/mei/juni 2022
Verantwoordelijke Uitgever: Eddy Deroost
Verenigingstraat 41 3010 Kessel-Lo
Telefoon 016 25 35 23
Rekeningnummer van het Caracashulpfonds: BE06 4310 2248 0122

Aanvankelijk opgericht om Eugene Vanhoorenbeke, eerste pastoor van Don Boscoparochie, de nodige gelden te bezorgen voor zijn afreis naar Caracas, voor uitrusting en levensonderhoud, groeide gaandeweg uit tot een heus steunfonds voor de bewoners van Campo Rico die zich onder impuls van hun Padre Eugenio, wilden bevrijden van passiviteit, armoede, bijgeloof en onwetendheid. Ook na het overlijden van Eugene in 1982 is het Caracas hulpfonds blijven steun bieden.

Wil je nader kennis maken met het **Caracashulpfonds**, dan kan je terecht bij **Eddy Deroost**.

Wil je het project van de studiebeurzen steunen, dan kan je je bijdrage storten op het gegeven rekeningnummer. Voor een bedrag van 40 euro of meer ontvang je een attest wegens schenking. Dit bedrag kan je vervolgens in mindering brengen van je jaarlijkse belastingsaangifte.

Ijperen (41), Murrriel Verbist (51),

Zij zijn allen afkomstig uit Vlaams-Brabant en hebben ooit in Leuven gewerkt, gewoond of gestudeerd.

Door de ervaring van de pandemie is voor velen de notie van tijd gaan veranderen. De tentoonstelling **Time and again** speelt hierop in.

(hsb) Tentoonstelling van 6 mei tot 28 augustus 2022
Tel. 016 27 29 29 – Leopold Vanderkeulenstraat 26 – 3000 Leuven
<https://www.nieuwsblad.be>
Dagblad Het Nieuwsblad van 5 mei 2022.

‘WIJ ZIJN MEER DAN LOTGENOTEN. DIT IS VRIENDSCHAP’

© DeStandaard

Woonzorgcentrum Annuntiaten Heverlee

Wie te laat is voor een gewone studenten-kamer, vindt soms meer dan hij zocht, een kamer in Sociopolis, waar ouderen en studenten een thuis delen.

Tante Veerle

‘Dit voelt wel als thuis, zegt **Ng-jeliu**. Als lerares Frans en gezondheidsopvoeding kwam ze hier terecht via haar tante Veerle, die in het woonzorgcentrum verblijft. ‘Als er iets mis is kunnen we bij elkaar terecht. We eten samen, helpen elkaar met studieadvies en houden geregeld spelletjesavonden.’

‘De onderlinge verbondenheid overstijgt de culturele verscheidenheid. Ik zou het echt niet meer an-

ders willen. De ware rijkdom van deze verblijfplek schuilt in de relatie met de oudere bewoner.’

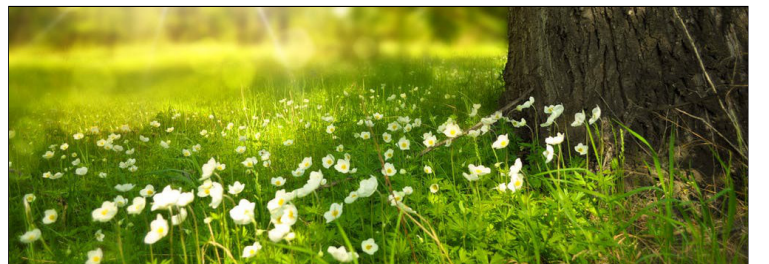
Elke student stelt zich een tot twee uurtjes per week ten dienste van het woonzorgcentrum. Het is een kleine inspanning, waar beide generaties veel uit halen. De appreciatie is wederzijds.

Zuster Veerle, de tante van Ng-jeliu, zegt dat het fijn vertoeven is tussen jonge mensen: ‘Zij staan nog aan de start van hun leven. Wij bollen uit, maar hun nabijheid houdt je jong van geest’

Zijn er dan helemaal geen nadelen aan? ‘Tja, voor kotfeestjes ben je hier niet aan het juiste adres’ besluit **Shah, die** als vrijwilliger in de cafetaria werkt, of met de ouderen gaat wandelen ‘Daar moet je niet flauw over doen, voor de rest hebben wij echt een heel normaal studentenleven.’

Uit het Artikel in de Standaard - 4 juni 2022

Geheim van een eindeloze zomervakantie

Ik was het gevoel bijna vergeten: zo’n zomervakantie die zich tot aan de einder voor je uitstrekt. Zoveel tijd dat alles mogelijk is en nog veel meer. De ene week wordt loom gevolgd door nog een week en nog een, en zelfs dan is het nog lang niet afgelopen. Het was geleden van mijn lagerschooltijd. Maar dit jaar vond ik het terug, enkel en alleen door niet op vakantie te gaan naar het buitenland.

Want als je niet echt op reis gaat in de vakantie, vallen er ook een heleboel beslommingen weg. Je hoeft geen lijstjes te maken van wat je gaat inpakken. Je hoeft geen zonnemelk en muggenspray te kopen. Je hoeft geen visa of inentingen te regelen. Je hoeft je badpak niet te passen en je druk te maken over uitpuilende lichaamsdelen. Je hoeft niemand te vragen om je huisdieren of kamerplanten te koesteren. Je hoeft de post niet te missen. Je hoeft je geen zorgen te maken of je oude moeder net die periode gaat uitkiezen om een of andere crisis te krijgen. Je hoeft geen toeristische gidsjes te lezen, talen te oefenen of museumtickets te reserveren.

Je kunt gewoon elke dag opstaan en iets leuk doen, dagen en weken na

elkaar. Je merkt dan dat je weer dingen gaat doen die je ooit leuk vond en die je al ongeveer vergeten was: tekenen of borduren of de naam opzoeken van een geel bloeiend plantje dat je op wandeling tegenkomt. Je hebt eindeloos veel tijd om te praten met wie in je buurt is. Je kunt ook gewoon ergens zitten en genieten van wat er te zien en te horen valt: vogels met elk hun eigen geluidjes, wolken die bij elke zonsondergang een schoonheidswedstrijd houden, koeien die ritmisch met hun staarten zwieren, rupsjes en kevertjes in de meest uiteenlopende vormen en kleuren. Zoveel wat ik anders nooit zou ervaren hebben.

Ik geef toe dat het zachte weer een grote rol speelde. In een kille en natte zomer zou ik misschien continu chagrijnig zijn geweest en alsnog naar het zuiden zijn gereden. Maar dit jaar was de zomer één groot cadeau voor wie in het land bleef. En het gaat nog altijd verder.

Kolet Janssen (<https://www.kolet-janssen.be/blog/het-geheim-van-een-eindeloze-zomervakantie/>)
gepubliceerd op 6 augustus 2019

LOKALE KUNSTENAARS IN MUSEUM M

Dertien lokale kunstenaars stellen tentoon in Museum M © Nieuwsblad

Leuven

In Museum M werd vanaf 6 mei 2022 voor de zesde keer regionaal talent in de kijker gezet.

Dertien kunstenaars met een band met Leuven stellen hun werk ten-

toon. Zij werden geselecteerd uit 370 inzendingen.

"M selecteert zich voor kunstenaars op verschillende momenten in hun loopbanen", zegt voorzitter Denise Vandevort. "Met het tweejaarlijks initiatief Open M geven we regionaal talent de mogelijkheid om in de zalen van M te exposeren."

De werken komen van Daniël Belion (46), Paul Bogaert (54) en Jan Peeters (44), Ralph Collier (32), Josefiën Cornette (28), Alexandra Crouwers (48), Joke de Pever (29), Laurance Durieu (50), Bram Rinkel (26), Witold Vandenbroeck (28), Dany Vandeput (48), Jean-Luc van